

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7332

гр. София, 04.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в закрито заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

като разглежда дело номер **2220** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. И. К. от [населено място], чрез адв. В. Й. - САК срещу Заповед № РИС-25-РД48-20/04.02.2025 г. на Вр.И.Д. Кмет на СО – район Искър, с която на основание чл.46, ал.1, т.7 и ал.2 от ЗОБС и чл.33, ал.1, т.6 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение с М. К. за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк][жилищен адрес] възникнало на основание Заповед №77-Р-2/00 от 23.01.2001 г. на Кмета на СО – район Искър.

В жалбата се съдържа **ОСОБЕНО ИСКАНЕ** за спиране предварителното изпълнение на заповедта.

В искането за спиране се сочи, че неправилно е прието, че жалбоподателката има друг адрес, тъй като на посочения адрес живее бащата на детето й, и същото е регистрирано там, за да може да бъде записано в училище. В тази връзка са представени и писмени доказателства. Сочи се, че в процесното жилище живеят включително тя и малолетната й дъщеря, както и майка й и сестра й. Моли се, да бъде спряно изпълнението на заповедта с оглед защита интересите на детето.

Ответника, в представената преписка не изразява становище по жалбата и искането за спиране.

Съдът, като взе предвид, че жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, но същата не отговаря на изискванията за редовност /липсват доказателства за внесена ДТ/, счита, че същата следва да бъде оставена без движение. Във връзка с направеното искане за спиране на изпълнението на Заповед № Заповед № РИС-25-РД48-20/04.02.2025 г. на Вр.И.Д. Кмет на СО – район Искър, съдът намира следното:

Искането е процесуално допустимо. Изхожда от лице, чиито права и законни интереси са засегнати с издаване на обжалваната заповед.

Разгледано по същество искането е основателно.

За да се постанови спиране по реда на чл. 46, ал. 5 ЗОС на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл. 46, ал. 2 ЗОС, в тежест на жалбоподателя е да установи наличие на обстоятелства, мотивиращи спиране на изпълнението. Жалбоподателят трябва да докаже, че са налице важни причини, противопоставими на интереса на издателя на акта, презумиран от закона, за да се допусне спиране на изпълнението. Предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по закон - чл. 46, ал. 5 ЗОС. В случаите когато законодателят разпорежда предварително изпълнение на определена категория административни актове, той презумира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова норма. След като законът презюмира наличието на една или няколко от предпоставките по чл. 60 АПК, по аргумент за противното, в хипотезата на чл. 46, ал. 5 ЗОС съдът следва да намери по отношение на страната наличие на някое от основанията по чл. 60 АПК, като в тежест на молителя е да представи доказателства за тяхното наличие, тоест доколкото е налице допуснато от законодателя предварително изпълнение на заповедта по силата на самия закон следва да е налице основание за спиране на изпълнението със същата степен на значимост - допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата степен правните интереси на засегнатото лице. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение е в държавен и обществен интерес. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането изпълнението на заповедта е основателно. Спиране може да бъде постановено само ако съществува възможност изпълнението да причини значителни или трудно поправими вреди.

В конкретният случай и след преценка на представените с искането доказателства, съдът намира, че предварителното изпълнение на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение ще доведе до застрашаване личните интереси на жалбоподателката и малолетното ѝ дете, тъй като ще останат без жилище. С прекратяването на наемното правоотношение при допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, няма да бъдат защитени важни обществени интереси или да бъде защитен живота или здравето на граждани, а напротив ще бъде застрашено здравето на жалбоподателката и на детето ѝ и то в зимните месеци на годината, предполагащи увеличена заболяемост. В тази връзка съдът намира, че с предварителното изпълнение няма да бъдат охранени важни държавни и обществени интереси, а напротив ще бъдат застрашени такива, а и именно здравето на гражданин, който ще остане без жилище, а това е по - важният обществен интерес. Жалбоподателят, предвид краткия срок даден за освобождаване на жилището не би могъл да си осигури друго жилище до приключване на производството, като предварителното изпълнение на заповедта ще му причини значителна вреда, поставяйки го в невъзможност да се настави в друго жилище, тоест би довело до причиняването на особени съществени неблагоприятни последици, които при благоприятен изход на делото биха били труднопоправими. Оспорващият заповедта би претърпял непоправими вреди, поради лишаването му от жилище, преди да е

решен спора относно прекратяване на наемното правоотношение окончателно. При освобождаване на жалбоподателя от процесното жилище, в него своевременно ще бъде настанено друго лице, което също води до непоправимост на последиците при изпълнението на административния акт. В случая допуснатото по силата на закона незабавно изпълнение не е съизмеримо с възможните вреди, които биха настъпили при лишаване на оспорващия от жилище, като изпълнението на административния акт, ще засегне права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. С оглед на тези обстоятелства съдът намира, че е налице реална опасност за жалбоподателката да ѝ бъдат причинени значителни вреди от предварителното изпълнение на заповедта - както материални, така и морални. Съдът приема, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди на общината, които да са трудно поправими. Напротив, такива имуществени вреди ще настъпят в патримониума на оспорващата страна, поради което не следва преди влизане в сила на съдебния акт по същество на спора жалбоподателят да освободи имота. Ето защо съдът приема искането за основателно.

С оглед на горното и на основание чл.158, ал.1 от АПК, във връзка с чл.151, т.3 от АПК, чл.166 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯМ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по делото.

ПРЕДОСТАВЯМ 7-дневен срок на жалбоподателя от получаване на съобщението да представи доказателства за внесена държавна такса в размер на 10 лева по сметка на АССГ.

При неизпълнение на указанията на съда в срок ЖАЛБАТА ЩЕ БЪДЕ ОСТАВЕНА БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, а производството по делото ще бъде прекратено.

СПИРАМ изпълнението на Заповед № РИС-25-РД48-20/04.02.2025 г. на Вр.И.Д. Кмет на СО – район Искър до решаване на спора по същество.

Определението в частта за оставяне на без движение на делото не подлежи на обжалване, а в частта за искането за спиране, определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок от получаване на съобщението за постановяването му.

СЪДИЯ: